

Direnişçi İşçinin Sesi

Ege Bölgesi Direnişçi İşçi Bülteni

Sayı : 2

ŞUBAT 2012

Bültendeki haberler www.gercekgazetesi.net sitesinden derlenmiştir.

Savranoğlu, Hugo Boss ve Billurtuz işçilerinin direnişleri devam ediyor.

Anlatılan Senin Hikayendir! Onurlarına, İşlerine, Sendikalarına Sahip Çıkıyorlar.

İzmir Çiğli'deki Atatürk Organize Sanayi Bölgesi'nde faaliyet gösteren Billur Tuz fabrikasında Tek Gıda-İş Sendikası'nda örgütlendikleri için işten atılan işçilerin direniş 27. gününde de ilk günkü inancı ve kararlılığıyla sürüyor. İşyerinin önünde direnişlerini sürdüren işçiler, gün boyu düdüklarını çalıp, türkülerini söylemeye devam ediyorlar. İşçilerin coşkuyla attığı, "Kavga bitmedi daha yeni başlıyor", "Ya sendika girecek ya kepenkler inecek" sloganları ise mücadelenin zafer kazanılana kadar devam edebileceğinin göstergesi.

Ayrıca İzmir'de devam eden önemli direnişlerdeki sınıf kardeşlerinin desteği de Billur Tuz işçilerinin azmi ve kararlılığını artırıyor. Direnişteki Savranoğlu işçileri, kazanlarda pişirdikleri yemeklerle Billur Tuz işçilerine her gün yemek getiriyorlar. Billur Tuz

ışık tutuyor.

Ancak direnişten rahatsız olan patron, fabrika önündeki direniş kırma için Çiğli Organize Sanayi patronlarının yardımına başvurdu. Fabrikasının sahibi olan Mermerler Şirketler Grubu yetkilileri ise İstanbul'dan İzmir'e geldiler. Gelir gelmez de ayaklarının tozuyla sudan sebeplerle iki sendikalı işçiyi daha işten çıkardılar. Bunun üzerine işçiler, 21 Ocak günü işçi servislerinin fabrikadan çıkışını bir süre engelleyerek tepkilerini gösterdiler. Direnişçi işçiler 23 Ocak günü

ise fabrika çatısına çıkarak, üzerinde "Atılan İşçiler Geri Alınsın" yazılı bir pankart astılar.

Direnişin kararlılığının ve gördüğü desteğin korkuttuğu patron, hem fabrika içinde hem de dışında çevik kuvvet polislerini bekletiyor. Patron, direnişleri sırasında türküler çalıp söyleyen, halay çeken işçileri sürekli olarak emniyete şikâyet ediyor. Ayrıca işçilerin direniş bölgesine pankart asmalarından da epeyce rahatsız. Hatta komşu fabrikalardaki "patron kardeşlerinden" işçileri polise şikâyet etmelerini bile talep edecek halde. Belli

ki, direniş başladıktan sonra hiçbir işçiyi direnişten caydıramamış olması, kendisini iyice zora sokmaya başladı.

Bu gidişle Billur Tuz akmaz akmaz!

İşten atılan işçilerin yerine alınan yeni işçiler, işi tam olarak bilmediklerinden fabrikada yeterli üretim yapılamıyor. Direniş öncesinde 300 ton civarında olan günlük üretim, şimdilerde 180 tona kadar düşmüş durumda!

Üretimin azalmasından dolayı nitelikli işçiye olan

ihtiyacı artan patron, eski işçilerini dahi yeniden çalışmaları için çağırıyor.

Tek Gıda-İş Sendikası'nın da bir süredir üzerinde düşündüğü önerimiz işçiler tarafından büyük bir coşkuyla karşılanınca 25 Ocak'ta Billur Tuz boykotu başladı. İşçileri zafere bir adım daha yaklaştıracak olan boykotun yaygınlaşıp etkinleşmesi için mücadele etmek şimdi acil görevlerimizdendir. Önümüzdeki günlerde DİSK ve KESK'in de katılımıyla 24 saatlik bir oturma eylemi gerçekleştirilmesi planlanıyor. Ayrıca 25 Şubat'ta Savranoğlu işçileri ile birlikte Çiğli'de dayanışma şenliği yapılacak.

işçileri de onların direniş yerlerine giderek fiilen destek veriyorlar.

Bilindiği gibi Billur Tuz, Türkiye'nin en büyük rafine sofrata tuzu üreticisi. Pazar payının, hemen hemen Ege ve Marmara bölgelerinde yüzde 80'ini, diğer bölgelerde ise yüzde 60'ını elinde bulunduruyor. Yıllık tuz üretimi ise 120 bin ton. Şirket Azerbaycan, Kıbrıs ve Rusya'ya da tuz ihraç ediyor. Şirketin bulunduğu organize sanayi bölgesinde 15'i yabancı sermayeli olmak üzere 526 işletme faaliyet gösteriyor. Bu işletmelerde otuz bin işçi çalıştırılıyor. Ancak bu kadar büyük bir bölgede örgütlü işyeri sayısı bir elin parmaklarını geçmeyecek sayıda. Dolayısıyla burada bulunan her fabrikadaki örgütlenme zaferi, hem yerel hem de genel düzeyde çok büyük önem taşıyor. Billur Tuz işçilerinin mücadelesi, bölgedeki tüm işçilere

Zafer Direnen Billurtuz İşçisinin Olacak!

TEKGIDA-İŞ Sendikası Genel Başkan Danışmanı Gürsel Köse ile Billurtuz işçilerinin direniş yaptığı fabrikanın önünde, direnişin 34. günü yaptığımız röportajı yayınlıyoruz.

Burada beklememizin tek bir amacı var. O da atılan işçi kardeşlerimizin geri alınması, işbaşı yapması. Sonuçta işten atılan işçi arkadaşlarımız anayasada ve yasalarda tanınan demokratik haklarını kullanıp Tekgıda-İş sendikasına üye oldular. Ama Billurtuz iş verini, buranın her köşe başında alınteri, emeği olan işçi kardeşlerimizi, sanki suç işlemişler gibi kapının önüne koydu. Tabi bu direniş ilk günkü gibi, bugün 34 gün olmasına rağmen kararlılık ve inançla, aynı şekilde devam ediyor. Ve devam da edecek. Ta ki işveren atılan işçileri geri alana ve sendikayı tanıyana kadar. Burada artık bundan sonra şuna izin vermeyeceğiz. Biz emek sömürüsüne, emek hırsızlığına, o kölelik koşullarına çalışma düzenine asla izin vermeyeceğiz. Yani bugün bu 34. gün bu 340 gün olabilir 3040 gün olabilir, hiç fark etmiyor. Tabi bu mücadeleyi tek başımıza vermiyoruz biz. Özellikle Türk iş'e bağlı kardeş sendikalarımız, DİSK'e bağlı kardeş sendikalarımız, KESK'e bağlı kardeş sendikalarımız ilk günden beri güçlerini desteklerini bizden asla esirgemediler. Ve bununla beraber Demokratik Kitle Örgütleri, dergi çevreleri, emekten yana olan siyasi partiler, sürekli sağolsunlar güçlerini bizden esirgemediler. Ve bu mücadelenin başarıya ulaşması için ne gerekiyorsa, maddi manevi her türlü katkıyı sunuyorlar, sunmaya da devam ediyorlar. Ve bir şey söylüyorlar. *"Bizler burada sadece destekçi olarak bulunmuyoruz. Bu mücadele sadece Tekgıda-İş Sendikası'nın ve Billurtuz işçilerinin değil, aynı zamanda bizim mücadelemizdir. Buradaki saldırı örgütlü güce yapılan bir saldırdır."*

Ve o anlamıyla da bu mücadelenin tek sahibi biz değiliz. İlk günden beri sahipleniyorlar ve sahiplenmeye de devam edecekler.

Ve buradan işverene biz sizin aracılığınızla bir kez daha sesleniyoruz. Biz Billurtuz'un zarar etmesini, Billurtuz'un piyasadaki pazar payını kaybetmesini istemiyoruz. Ama bu inadı devam ederse. Atılan işçiler geri alınana kadar artık tüm ülke genelinde bir kampanya başlatıp, bu işçiler işbaşı yapana kadar sofralarımızda Billurtuz kullanmayacağız. Billurtuz akmayacak. Bunun kararını da biz değil, işveren

verecek. Ve biz dün olduğu gibi yine işten atılan işçi kardeşlerimizle beraber üretmek istiyoruz, iş barışından yanayız. Ve bu çözülemeyecek bir şey değil. Evet bu sıkıntıyı yaratan işverenin kendisi, işveren yetkilileri, bunu çözecek olan da işverenin ta kendisidir. Bizler bu kapı önünde barış için, kardeşlik için, iş barışı ve huzur için buradayız. Ama hala bu inat sürerse, hem tüketimden gelen güç hem de üretimden gelen güç burada aslanlar gibi kullanılacak.

Ve burada işveren şunu asla beklemesin. 34 gündür bunu başaramadı, başaramayacak da. Eğer şunu hesap ediyorsa, kapının direncini kıramam diyorsa. Bunu rüyasında görse bile sakın inanmasın. Buradaki inancı, direnci asla ve asla kıramaz. Kıramayacak. Bu mücadele başarıya ulaşana kadar aynı şekilde inanç ve kararlılıkla devam edecek. Ve bir kez daha biz dostlarımıza, özellikle KESK'e, DİSK'e, TÜRK-İŞ'e

bağlı kardeş sendikalarımıza, emekten yana siyasi partilerimize, dergi çevrelerimize, DKÖ'lerimize biz bu onurlu dayanışmadan ötürü bir kez daha teşekkür ediyoruz. Ve son olarak şunu söylemek istiyoruz. Hayat bize bir şey öğretiyor. Biz de bunu yaşayarak öğreniyoruz. Bundan 2 yıl önce 78 gün süren onurlu TEKEL direnişi vardı. Evet bugün bölgemizde 2 – 3 yerde, işte biraz ilerimizde Mwenemen'de Savranoğlu işçilerinin bugün 188 gündür onurlu direnişi var. Diğer, İzmir'in kuzeyinde Serbest Bölge'de Gaziemir'de Hugo Boss işçilerinin direnişi var. Burada Billurtuz işçilerinin direniş var. Hayat bize şunu öğretiyor ve dayatıyor. Tek tek hiç kimsenin, sloganlarda attığımız gibi "Kurtuluş yok tek başına ya hep beraber ya hiçbirimiz" O saldırı hepimize, saldırı emekten yana olan, barıştan yana olan, kardeşlikten yana olan tüm insanlığa saldırı var. Bu ilkeyi yönetenler, egemenler sadece emeğimize değil, havamıza suyumuzla, yaşam alanlarımıza korkunç bir saldırı var. Onun için bu kaçınılmaz. Yaşamın her alanında bizle emekten yana olanlar özellikler sendikalar, DKÖ'ler, emekten yana olan siyasi partiler yan yana durmaktan başka, yan yana mücadele etmekten başka bizim şansımız yok. Biz bunu başardığımızda, evet başaracağız biz, bu ülkede ne kirli bir savaş olacak, ne emek hırsızlığı olacak, ne sömürü olacak, ne baskı olacak. Biz bunu yaptığımızda bu ülkede kardeşlik, barış, huzur, iş güvencesi, iş barışını bu ülkede tesis etmekte bizim elimizde. Buradan bir kez daha çağrı yapıyoruz. Artık zamanı gelmiştir. Ve geçiyor. Konfederasyon gözetmeksizin, renk, dil, din, ırk gözetmeksizin bizler yan yana olmalıyız, omuz omuza olmalıyız.

Savranoğlu İşçisi Direne Direne Kazanacak!

Deri-İş Sendikası İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz'ün ziyaretimiz sırasında yapmış olduğu bilgilendirme konuşmasını yayınlıyoruz.

3 ayrı şirkette çoğunluğu, yetkiyi alan Savranoğlu işçileri evrakları Çalışma Bakanlığı'ndan gelmez, işverenin tutumu işçileri zorla istifaya sürüklemek oldu. Ama bunda başarısız olunca, bu fabrikayı kapatıyorum, İstanbul'daki fabrikamda

faaliyetlerime devam edeceğim demek oldu. Buradaki işçi arkadaşlarımızın oraya gidebileceğini düşünmemişlerdi. Ama işçiler tutarlı bir davranış sergileyerek İstanbul'a gittiler. Bilmedikleri bir şehirde mücadeleyi sürdürdüler. Bu durumda bile bütün arkadaşlarımızı tazminatsız olarak çıkartılar. Bu durumda arkadaşlarımız İzmir'e geri döndü. Burada da bunlar fazla direnemez düşüncesiyle umutlanmışlardı. Fakat bugün 181 gündür mücadelemizi gece – gündüz sürdürüyoruz. Tabi fabrikanın ayrıca bir özelliği daha var. Menemen halkına ve İzmir halkına karşı işlediği cinayetler var. Çünkü bu güne kadar yapmış olduğu gibi, günlük 900 kilo 1 tonluk suyu arıtmasız olarak, kimyasal maddeleriyle birlikte Menemen ovasına oradan da İzmir körfezine salıyor. Bizler mücadelemizin 2. gününü yaşıyoruz diyoruz. Çünkü, ilk güne kadar dirençli ve güçlüyüz. Bizlere de bu mücadelede destek veren tüm emek dostlarına ayrıca teşekkür ediyoruz.

savranogluderidirenişi/facebook

**ONURUNA, İŞİNE
SENDİKANA SAHİP ÇIK!**

Domuz derisi post olmaz, patronlardan dost olmaz!

Sendikanın fabrikaya girmemesi için işçileri sokağa atan ve adını değiştirerek ruhsatsız çalışmaya devam eden Savranoğlu deri fabrikasında mücadele sürüyor. Bu satırların yazıldığı sırada, Ocak ayının son haftası İzmir Büyükşehir Belediyesi önünde oturma eylemi planlayan Savranoğlu işçilerinin sesi, kardeş Billur Tuz direnişinin de etkisiyle daha gür çıkıyor. Polisin Kabahatler Kanunu'nu bahane ederek kaldırmaya uğraştığı ses düzeni sayesinde fabrikayı sloganlarla inleyen işçiler bu saldırılarla daha da bileniyor.

5 Ocak'ta akşam saatlerinde, fabrika önündeki direniş çadırında bulunan Savranoğlu işçilerine yönelik bir saldırı gerçekleştirilmişti. Fabrikadan çıkan biri bıçaklı iki saldırganın saldırısından on dakika sonra, fabrika önüne gelen yaklaşık 15 kişilik bir grup, polis ekiplerinin gözü önünde, direniş çadırındaki nöbetlerini sürdüren bir sendikacı ve beş işçiye sopalarla saldırarak hastanelik etmişlerdi.

Deri-İş İzmir Şube Başkanı Makum Alagöz patronların, içeride çalışan işçilerle direnişteki işçileri karşı karşıya getirmeye çalıştığına dikkat çekerek, direnişin 158. gününde yaşanan bu saldırının önümüzdeki dönemde tekrarlanabileceğini söylüyor. DIP militanları ise direnişleri çoktan 170 günü aşan işçileri yalnız bırakmıyor. Okunup coşkuyla alkışlanan Direnişçi İşçinin Sesi bülteninin ilk sayısı işçiler tarafından çadıra asıldı bile.

Direnişçi İşçilerden Aydın Gençaslan direnişlerini anlatıyor.

Çalıştığımız zamanda aldığımız maaşlar emekliliğimize yansyacaktı. Elbette. 680 liradan emekli olsan ne olacak? Ayrıca sağlık sorunlarımız oldukça büyük. Kimyasallı bir ortamda çalışıyorduk. Koruma tedbiri kesinlikle yok. Camları açtığımızda dahi derilerin tozlandığı gerekçesiyle camlar hemen kapatılıyordu. Zaten içerisi duman altı, komple kimyasal. Yetmiyormuş gibi baskılar da cabası. Bireysel olarak müdahale edildiği zaman direk iş çıkışı ile karşılaşıyordu arkadaşlarımız. Bütün bu koşulların değişmesi için sendikal bir mücadeleye başladık. Üç ay falan sürdü. Birçok zorluluktan kaçma ve örgütlenmemizi imkansız kılmak için üç

farklı firma olarak faaliyet yürüyorlardı.

Ayrıca 900 ila 1 tonluk kimyasallı suyu Menemen ovasına döküyor. Bütün ovayı zehirliyor. Derdimiz sadece sendikal olarak işlerimize kavuşmak değil. Bu çevre katliamına da dur demek istiyoruz aynı zamanda.

İşveren gel dediğinde gelecek, git dediğinde gidecek, kendi köpekleri bile şehir şebeke suyundan içerken artezyen suyuna ses çıkarmayacak, önüne ne konulursa yiyecek, iş sağlığını ve güvencesini düşünmeyecek işçiler arıyor. Hayvan gibi yaşayın diyor. Tabii ki buna dur demenin zamanı geldi. Bu mücadeleyi kazanacağız. Başka yolu da yok. 180 gün oldu. Ama bizim için fark etmiyor. Bizim için 2. gün. Sonuna kadar devam edeceğiz. Sonuna kadar devam edeceğiz.

Hugo Boss işçileri Direnişini Kazanacak

Türk-İş'e bağlı Teksif sendikasına üye oldukları için patron tarafından işten atılan Hugo Boss işçileri 137 günü bulan direnişlerini kararlılıkla sürdürüyorlar.

Önümüzdeki dönemde mücadeleyi daha da yükselteceklerini belirten Hugo Boss işçileri sendika, siyasi parti ve kitle örgütlerinden gördükleri desteği önemli gördüklerini söyleyerek şimdiye kadar özellikle de sendikalardan yeterli destek görmediklerini belirttiler.

Yıllardır bu fabrikada çalıştıklarını ve çeşitli meslek hastalıklarına yakalandıklarını belirten işçiler, sendikaya üye olmadan hemen önce ödül dahi aldıklarını sendikaya üye olur olmaz da tazminatsız işten çıkarıldıklarını, işten çıkarılma sebeplerini ise patronun, performans eksikliği vb gibi onlarca hatayı bahane ederek aktardığını söylediler.

İşçiler ayrıca fabrikalarının Serbest Bölgede olması ve şehir içi sayılabilecek bir yerde bulunmalarından dolayı bir direniş çadırı kuramadıklarını, saatlerce açık alanda, soğuk havada beklemek zorunda bırakıldıklarını, pankartlarını bile asamadıklarını ancak tüm bunların onları 137 gündür direnmekten alıkoymadığını, onlara mücadelelerinde haklı olduklarını unutturmadığını söylediler.

İşçiler Soruyor: Birgün Gazetesi Neden Tekzip yayımladı?

İşçiler 21.01.2012 tarihinde Birgün Gazetesinde çıkan "Hugo İşçileri Kovdu Ödülü Kaptı" başlığı ve "Geçtiğimiz günlerde 173 işçiyi daha işten çıkararak Hugo Boss adlı şirkete Sanayi Bakanı Yüksek İstihdam Ödülü verdi" sözleriyle yayınlanan haberi 08.02.2012 tarihinde "BirGün Gazetesi'nin www.birgun.net adresinde 21.01.2012 tarihinde Hugo Boss Tekstil Sanayi Limited Şirketi hakkında "İşçileri kovdu ödülü kaptı" başlığı altında gerçeğe aykırı ve Şirketimizin ticari itibarını haksız olarak zedeleyici haberler yayınlanmıştır." sözleriyle yalanladığını Birgün gazetesinin ne bu haberi yaparken ne de yalanlarken hiç bir şekilde biz işçilerle görüşmediğini yine bir Hugo Boss işçisi Eylem'in sözüyle Birgün'ün bu haberle işçi sınıfından yana değil de sermayeden yana açık tavır koyduğunu belirttiler...

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

MENEMEN

SAVRANOĞLU İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

EGE SERBEST BÖLGE

HUGO BOSS İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!

SENDİKA HAKKI ENGELLENEMEZ!...

ATATÜRK ORGANİZE SANAYİ

BİLLUR-TUZ İŞÇİLERİ
DİRENİYOR
KAZANACAK!

1 2 3

199 200 201

ZAFERE KADAR
SÜREKLİ
EYLEM

SAVRANOĞLU
HUGO BOSS
BİLLURTUZ

DİRENEN İŞÇİLER
KAZANACAK

ENTERNASYONALLE
KURTULUR İNSANLIK!

Birleşe Birleşe, Direne Direne Kazanacağız!

Uyanık Olalım!

Patronlar, birliğimizi bozmak ve direnişimizi kırmak için her yolu deneyecektir. Bunun için açıktan baskı yaptıkları ve yapacakları gibi çeşitli akıl çeldirici tekliflerle bizleri yolumuzdan çevirmeye çalışacaklardır.

Birlik Olalım!

Varolan direnişçi işçilerle dayanışmamızı artırmalıyız. Aynı zamanda direnişlerimizin kazanımla sonuçlanması için gerekli kamuoyu desteğini sağlayabilmek için çeşitli etkinlikler örmeliyiz.

Meşruiyetimize Güvenelim!

Yaptığımız etkinliklerin yasal mevzuata uymadığı gerekçesiyle engellenme çabalarına karşı başımız dik duralım. Söz konusu yasal mevzuatsa, o mevzuatın gerekliliklerini ilk adımda bozan bizler değiliz. Aksine patronlar yasaların bizlere tanıdığı hakkı kullandığımız için bizleri kapı dışarı etmekle hukuksuzluk yapmışlardır. Bizlerin eylemleri yasalarla sınırlanamaz. Meşru hakkımızı kullandığımızı bilelim.

Sendikalarımıza Sahip Çıkalım!

Bizlerin haklarının savusu için temsilcimiz olan sendikacılara güvenimizin zedelenmesine izin vermeyelim. Ama olur da sendikacı arkadaşların

haklarımızı savunmaktan imtina etmeleri durumunda bile sendikaya küsmeyelim. Sendika kurumu biz işçiler için olmazsa olmaz mücadele mevzileridir.

Diri Olalım!

Her eylem günü bir araya gelip değerlendirme toplantıları yapalım. Sendikacıların iyi niyetinden şüphe etmemekle birlikte unutmayalım ki kolektif akıl her zaman daha üstündür. Direniş komitesi örgütleyerek olası sorunların çözümünü için bir yönetici organ seçelim.

Bilgili Olalım!

İşçi sınıfı mücadeleleri tarihi başta olmak üzere, işçi sınıfının devrimci önderleri olan Marks, Engels, Lenin ve Troçki'nin sınıf mücadelesine dair görüşlerini öğrenelim.

Destek Olalım!

En önemlisi direnişimiz kazansa da kaybetse de (ki hiç istemediğimiz bir durum) gelecekteki tüm hak mücadelesine karşı duyarlı olalım.

Unutmayalım!

Direnişler, yalnızlaşırsa kaybederler.

Sermaye hükümlerini yenecek olan işçilerin birliğidir.

Devrimci İşçi Partisi İzmir İl Örgütünün Direnişçi İşçiler için oluşturduğu direniş bültenidir.
DİP İzmir İl Temsilciliği Bürosu: İsmet Kaptan Mah.1372 Sokak Sigortacı İşhanı No:17/1 D:2 Konak/İZMİR